

Cityvero

Jossakin Kuusamon puolella on ehdotettu, että syrjäkyläiden verotusta pitäisi alentaa, kun siellä on niin hankala asua ja pitää käydä taksilla kirkolla, eikä ole muutenkaan tarjolla niitä palveluita joita verovaroilla maksetaan.

Ajatus on kaunis, mutta jokainen ymmärtää, että se on täyttä hupatusta. Että jossain alennettaisiin veroja näinä aikoina, heheh.

Älkäämme silti heittäkö pesuvettä lapsen mukana tunkiolle, sillä kuusamolaisista ajatusta voidaan sentään jotenkin kehittää. Jos kerran on mahdollista alentaa verotusta syrjäkylällä, ei liene kuitenkaan mahdollista korottaa niitä muualla. Sehän ajaa oikeastaan saman asian, koska jos verot nousevat muualla mutteivät syrjäkylällä, syrjäkyläläiset saavat siitä mukavantuntuista etua ja pääsevät huutelemaan kaupunkilaisille että ähäkutti. Kaupunkilaiset puolestaan voisivat ylpeillä sillä, että heidät nyt virallisestikin tunnustetaan city-kansalaisiksi.

Byrokraatit ovat tosin sanoneet että erilainen verotus eri alueilla on hankala toteuttaa. Höpsistä, onhan meillä toteutettu kunnallisverokin, ja se on melkein joka kunnassa erilainen.

Sitä paitsi tähän uuteen taajamaveroon on olemassa jo valmis ja hyväksi koettu keräystapakin: verotarra. Pannaan vain Sauli Niinistö kylmästi ilmoittamaan ja Paavo Lipponen murisemaan päälle, että nyt otetaan käyttöön asunoverotarra, joka pitää liimata jokaisen taajama-asunnon julkisivun ikkunaan sellaiselle paikalle, että verovouti voi sen siitä käydä tarkistamassa tarvitsematta kahlata lumihangessa. Kerrostalojen yläkerrokseen on tietysti hankittava suurempi lätkä kuin alas, jotta se näkyy kadulle asti.

Asunoverotarra voidaan porrastaa taajama-asteen mukaan. Helsinkiläisiltä joutaa periä vaikkapa viisi tonnia per luukku, koska heillä on oopperat ja pornoluolat ja kaikki kulttuuripalvelut, ja sitä paitsi asunnot niin kalliita, ettei yhtä viisitonnista edes huomaa.

Keskisuurissa kaupungeissa, kuten Oulussa, riittänee jokin kolme tonnia ja pienemmissä kaksi. Kirkonkyläasunnon tarra maksaa tällä rätinillä tuhat markkaa. Syrjäkyläläiset siis pääsevät joko kokonaan ilmaiseksi tai vain yhdellä maamiesseuran tarralla, joka kiinnitetään sen maitolaiturin kylkeen, jonka edessä kirjastoauto pysähtyy kerran kuukaudessa.

Tähän järjestelmään voidaan vielä lisätä bensan hinnankorotus taajamissa, koska siellä ajetaan vähemmän kuin syrjäseuduilla. Voitaisiinpa ajatella sellaistaakin systeemiä, että koko valtakunnan bensakulut lasketaan yhteen ja summa jaetaan kaikkien kansalaisten kesken. Silloin jokainen maksaa bensasta samankokoisen kuukausisumman riippumatta siitä, kuinka paljon ajaa tai ajaako ollenkaan. Tällöin kaupunkilaiset eivät pääse hyötymään siitä, että heillä on lyhyet matkat Alkoon ja bingoon, eikä bensaa kulu yhtä paljon kuin kauempana.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)